

121.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 21 lutego 1929 r.

w sprawie wynagrodzenia za wykonanie egzekucji przez organa gminne na polecenie władz sądowych i prokuratorskich.

Na podstawie art. 59 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) zarządza się co następuje:

§ 1. Za wykonanie egzekucji należności pieniężnej na polecenie władz sądowych lub prokuratorskich ustanawia się na rzecz gminy wynagrodzenie w wysokości 5% od egzekwowanej należności, a jeżeli ściągnięto kwotę równającą się tylko części egzekwowanej należności — 5% kwoty rzeczywiście ściągniętej, w obu wypadkach niemniej jednak niż pięć złotych.

§ 2. W sprawach karnych atoli wynagrodzenie gminy nie może przewyższać egzekwowanej należności.

W tych sprawach pięcioprocentowe wynagrodzenie gminy mniejsze niż pięć złotych uzupełnia się do tej kwoty o tyle tylko, o ile to jest możliwe po zupełnym zaspokojeniu należności egzekwowanej na polecenie władzy sądowej lub prokuratorskiej.

§ 3. W sprawach cywilnych z kwoty ściągniętej będzie przedewszystkiem zaspokojone wynagrodzenie gminy za wykonanie egzekucji, zażądanej na podstawie tytułu wykonawczego. O ile nie ściągnięto przynajmniej kwoty pięciu złotych, wynagrodzenie to do kwoty pięciu złotych gmina ściąga w drodze przymusowego postępowania administracyjnego od wierzyciela żądającego egzekucji.

§ 4. Od osoby, przeciwko której orzeczenie jest wykonywane, wynagrodzenie gminy ściąga się równocześnie z należnością egzekwowaną.

Jeżeli nie ściągnięto kwoty potrzebnej na zupełne zaspokojenie należności egzekwowanej i wynagrodzenia gminy, za uiszczoną część należności uważa się kwotę przypadającą Skarbowi Państwa względnie wierzycielowi.

§ 5. Jeżeli egzekucja w sprawie cywilnej nie polega na ściągnięciu należności pieniężnej, wysokość wynagrodzenia gminy za wykonanie egzekucji oznacza sąd w osobnej decyzji w wysokości od pięciu do stu złotych, zależnie od wartości przedmiotu i warunków egzekucji; decyzja ta nie ulega zaskarżeniu.

Oznaczoną w decyzji kwotę wynagrodzenia ściąga się w razie nieuiszczenia dobrowolnego w drodze przymusowego postępowania administracyjnego; §§ 3 i 4 mają tu zastosowanie.

§ 6. Wynagrodzenie przewidziane niniejszem rozporządzeniem obejmuje także koszta przymusowego postępowania.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem piętnastym po dniu ogłoszenia i stosuje się tak-

że do spraw, w których organa gminne nie ukończyły egzekucji przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

W sprawach cywilnych przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie wyłącznie na obszarze, na którym obowiązuje ustawa postępowania cywilnego z 1864 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Slawoj Składkowski*

122.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 lutego 1929 r.

w sprawie zmian w organizacji ewidencji katastru podatku gruntowego w okręgu administracyjnym izby skarbowej we Lwowie.

Na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austriacko-węgierskiej (Dz. P. P. P. Nr. 31, poz. 261) oraz art. 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwija się ewidencję katastru podatku gruntowego w Birczy a jej agendy przekazuje się ewidencji katastru podatku gruntowego w Dobromilu.

§ 2. Zwija się ewidencję katastru podatku gruntowego w Bukowsku a jej agendy przekazuje się ewidencji katastru podatku gruntowego w Sanoku.

§ 3. Zwija się ewidencję katastru podatku gruntowego w Busku a jej agendy przekazuje się ewidencji katastru podatku gruntowego w Kamionce Strumiłowej.

§ 4. Zwija się ewidencję katastru podatku gruntowego w Baligrodzie a jej agendy przekazuje się ewidencji katastru podatku gruntowego w Lisku.

§ 5. Zwija się ewidencję katastru podatku gruntowego w Haliczu, a jej agendy przekazuje się ewidencji katastru podatku gruntowego w Stanisławowie.

§ 6. Zwija się ewidencję katastru podatku gruntowego w Ustrzykach Dolnych a jej agendy przekazuje się ewidencji katastru podatku gruntowego w Lisku.

§ 7. Zwija się ewidencję katastru podatku gruntowego w Żurawnie a jej agendy przekazuje się ewidencji katastru podatku gruntowego w Żydaczowie.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1929 roku.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*